

6. Податковий кодекс України розділ IV. Податок на доходи фізичних осіб / Державна фіскальна служба України. URL: <http://sfs.gov.ua/nk/rozdil-iv--podatok-na-dohodi-fizichnih-osib.pdf>.

Багайлюк Інна Романівна, магістрантка,
Вакун Оксана Володимирівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

КЛАСИФІКАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ЗВІТНОСТІ: АНАЛІЗ ПІДХОДІВ

У процесі прийняття управлінських рішень важливі функції виконує економічна інформація, яка відображає стан і розвиток керованого об'єкта. Одним із основних джерел такої інформації, її базою є звітність.

Звітність може містити як кількісні, так і якісні характеристики, вартісні, натуральні й трудові показники. При цьому звітні дані, згруповані в облікових регістрах, не можуть відображати такі господарські операції, яких не було в поточних облікових записах.

Звітність класифікують за різними ознаками. Вся звітність умовно поділяється на внутрішню та зовнішню. У свою чергу, зовнішня звітність поділяється на звітність фінансову, податкову, статистичну та адміністративну. Класифікацію звітності щодо місця обов'язкового подання наведено на рис. 1.

Рис. 1. Класифікація звітності за місцем подання

Всі ці види звітності поділяються також на звітність річну і періодичну. Для одержання окремих даних застосовується оперативна звітність. Дані види звітності можна виділити за такою класифікаційною ознакою, як часовий фактор.

Крім того, звітність класифікують також за ступенем узагальнення, за обсягом, за охопленням видів діяльності, за поширенням на галузі народного господарства, за ступенем використання обчислювальної техніки, за способом відправки тощо.

За ступенем узагальнення звітність поділяють на первинну, яка подається окремим підприємством, та зведену за даними первинної звітності. Зведення може здійснюватись у різному масштабі (корпорація, регіон, міністерство тощо).

За обсягом звітність поділяється на повну та коротку.

За охопленням видів діяльності звітність може висвітлювати, наприклад, всю діяльність підприємства або обмежуватись лише певними видами діяльності. За способом відправки звітність поділяють на поштову, телеграфну та ту, яка відправляється за допомогою електронної пошти.

У разі потреби звітність класифікують і за іншими ознаками. Представлені види звітності особливо актуальні при аналізі господарської діяльності підприємства, оскільки дозволяють сформулювати належне його інформаційне забезпечення. Так, для оцінки фінансових ризиків на підприємстві використовують бухгалтерську звітність: баланс (звіт про фінансовий стан), який показує у грошовому виразі стан господарських засобів за їх складом і використанням, джерелами надходження та призначення на певну дату; звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід), що представляє результати діяльності за звітний період.

Рошко Галина Мирославівна, *магістрантка*,
Ляхович Галина Іванівна, *д.е.н., доцент*,
професор кафедри обліку та фінансів

ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛІНГ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ

Існують різноманітні підходи щодо концепції фінансового контролінгу. Це зумовлює значні протиріччя в його розумінні: контролінг, зорієнтований на функцію контролю; контролінг як інформаційна функція; контролінг як функція координації та інші. Ці підходи зумовлені історичними, економічними та національними особливостями розвитку фінансового контролінгу. Спробуємо дослідити передумови виникнення та генезис системи фінансового контролінгу, що дозволить розкрити його сутність.

Більшість авторів виділяє такі функції фінансового контролінгу як інформаційне забезпечення, планування та контроль. Все це пояснюється тим, що найбільш розповсюджене визначення фінансового контролінгу, суттю якого є інтеграція окремих елементів функцій управління, а саме: планування, контролю та аналізу. Функція координації займає одне з перших та основних місць в системі фінансового контролінгу. Під координацією мається на увазі координація між окремими підсистемами системи фінансового управління, таких як планування, інформаційне забезпечення, організація, контроль, а також координація в рамках окремих підсистем, наприклад, координація стратегії і бюджетування, довгострокових і короткострокових планів [1, с. 188]. Досліджуючи функціональні особливості контролінгу, Одінцова Т.М. вказує, що координація, як функція управління в традиційному розумінні спрямована на узгодження дій по відношенню до операційної системи, а внутрішня